

## Plenum

**Tisdag 18.2.2020 kl. 14.00—17.26**

### **13. Lagmotion med förslag till lag om ändring av lagen om parkeringsövervakning**

Lagmotion LM 38/2019 rd Kimmo Kiljunen sd m.fl.

#### *Remissdebatt*

**Förste vice talman Antti Rinne:** Ärende 13 på dagordningen presenteras för remissdebatt. Talmanskonferensen föreslår att ärendet remitteras till lagutskottet.

#### *Debatt*

15.50 **Kimmo Kiljunen sd** (esittelypuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Tämä tarina alkoi 6. päivä toukokuuta vuonna 2019. Pysäköin autoni Kallion virastotalon parkkipaikalle. Kiiruhdin neuvottelukokoukseen virastotaloon. Juoksin nopeasti kysymään vahtimestareilta, pitääkö maksaa valvontamaksu, koska täällä on virallinen kokous. Hän sanoi: kyllä pitää. Juoksin sinne mittaristolle ja maksoin 6 euroa puolestatoista tunnista ja laitoin pysäköintilapun autooni.

Kokous ei kestänyt kuin tunnin ja viisitoista minuuttia, ja minä tulin hyvissä ajoin sinne parkkipaikalle hakemaan autoani, ja siinä oli ParkkiPaten valvontamaksu. Juoksin äkkiä sinne parkkialueen toiseen kulmaan, missä näin tämän ParkkiPaten edustajan, ja kyseilin: mitäs ihmeellistä, näittehän te, että minä olin maksanut sen 6 euroa ja olen tullut hyvissä ajoin hakemaan autoni pois. Hän vastasi: kyllä minä näin. No mikäs tässä on ongelma? Te olitte kiinnittänyt tämän parkkimaksukuittinne auton tuulilasinpyyhkijään. Minä kysyin: entäs jos minulla olisi ollut avoauto enkä olisi voinut laittaa sitä kojelaudalle, kuten te nyt tässä edellytätte. Hän sanoi: teillä ei todistettavasti ollut avoautoa. Minä jouduin valitettavasti myöntymään tähän. Sen sijaan minä en myöntynyt lainkaan siihen parkkimaksumuistutukseen, jota hän ei ollut missään tapauksessa valmis tinkimään ja kohtuullistamaan tai pohtimaan näitä vaihtoehtoja.

Sen takia kirjoitin sitten ParkkiPatelle, että tämä maksumuistutus on outo ja olen todistettavasti maksanut parkkimaksun. Minä sain rouva Susannelta kirjeitä useita kappaleita tuon kesäkuun aikana, ja yksi niistä kirjeistä sisälsi tämän viittauksen: ”Valvontamaksu pidetään voimassa saamanne reklamaatiopäätöksen mukaisesti. Jälkikäteen esitettyjä maksusuorituksia ei hyväksytä.” En ole ihan varma, olinko jälkikäteen sitä tekemässä, koska hän oli siinä paikalla ja näin heti sen tilanteen.

Edustaja Satonen kertoi, kun hän tuli tähän lakialoitteeseen mukaan, oman tarinansa, jossa hän oli parkkeerannut autonsa omalle parkkipaikalleen. Sillä hetkellä siinä ei ollut se lappu näkyvillä, mikä olisi pitänyt ehkä jossakin paikassa olla näkyvillä, että se on hänen oma parkkipaikkansa, eikä se kelvannut, koska jälkikäteen hän ei enää voinut perustella sitä, että tämä on minun oma parkkipaikkani ja minulla on varmaan oikeus pitää autoni park-

## Punkt i protokollet PR 8/2020 rd

keerattuna tässä omalla parkkipaikalla. Koska Susanne on tiukka, jälkikäteen esitettyjä maksusuorituksia ei hyväksytä.

Me kävimme tätä kirjeenvaihtoa Susannen kanssa melkoisen pitkään, ja hän vain totesi tällä tavalla, yksi sitaatti kirjeenvaihdosta: ”Olette reklamoinut. Ette ole esittänyt hyväksyttäviä perusteita. Ollessanne tyytymätön saamaanne ratkaisuun pyydämme teitä ilmaisemaan tyytymättömyytenne kirjallisesti. Vain postitse tai reklamaatiojärjestelmän kautta tehdyt kirjalliset tyytymättömyydenilmaukset voidaan huomioida. Ryhdymme perintätoimiin tässä asiassa.” No sitähän minä itse asiassa toivoin.

Sen jälkeen me kävimme pitkin kesä—heinäkuuta perintätoimiston kanssa perusteellista keskustelua, ja sain kolme maksumuistutuksen maksumuistutusta ja totesin, että tämä vedättäminen olisi jo hyvä lopettaa, koska minä en joka tapauksessa tätä tule maksamaan vaan toivon, että tämä menisi käräjäoikeuteen — nyt te vedätätte tätä hintaa tarkoituksella ylöspäin. 30. heinäkuuta sain KTC Finland Oy:ltä, joka on siis perintätoimisto, asiakaspalvelun herra Juha-Pekan allekirjoittaman — siis rouva Susanne kirjoitti tuolla aikaisemmin — viestin: ”Asiaa tullaan toimeksiantajamme harkinnan mukaan jatkamaan oikeudenkäyntimenettelynä. Asian saattaminen tuomioistuimen ratkaistavaksi aiheuttaa aina huomattavat kulut, jotka jäävät pääsääntöisesti asian hävinneen osapuolen maksettavaksi. Velkomusasiasta voi koitua myös haitallinen maksuhäiriömerkintä.” No tiedän sen, että kovin monella kansalaisella tässä vaiheessa alkaa viimeistään housu tutista, he säikähtävät ja suorittavat jo siinä vaiheessa varmaan yli sadan euron maksut, mikä minullakin siinä oli jo kertynyt sitä, kun näitä maksumuistutuksia oli käyty — mutta minähän toivoin, että tämä asia menisi käräjäoikeuteen. Suorastaan rukoilin iltarukouksissa, että voi kun tämä nyt menisi käräjäoikeuteen.

Voin teille, arvoisat edustajat, kertoa, että toivomukseni ei täyttynyt. Se ei täyttynyt. Asia sinänsä sai onnellisen päätöksen, sillä arvatakaapa mitä: Luulen, että olen niitä harvoja Suomen kansalaisia, joka on saanut ParkkiPate Oy:n toimitusjohtajalta henkilökohtaisen kirjeen. Christian Metsäranta, ParkkiPaten toimitusjohtaja, kirjoittaa; pitkä on kirje, pitkä ja perusteellinen, mutta olennaisin viesti on tämä: ”Reklamaationne valvontamaksuun asianumero se ja se on käsitelty ja hyväksytty. Valvontamaksu on mitätöity. Pahoittelemme viivästynyttä reklamaation hyväksymispäätöstä. Ajoneuvolle kirjoitettu valvontamaksu on ollut virheellinen.” Kiitokset, Christian Metsäranta, tästä arvokkaasta kirjeestä. Vihdoin sain ihmisen kanssa puhua, enkä Susannen tai Juha-Pekan tai jonkun muun erikoisen kanssa, joka vetoaa kyllä pykäliin.

Mutta, arvoisat ystävät, kansanedustajakollegat, eräs asia oli tapahtunut tässä välissä: neljä päivää aikaisemmin, 13. päivä joulukuuta 2019 — tämän kirjeen ParkkiPaten toimitusjohtajalta minä sain siis 17. päivä joulukuuta 2019 — 122 kansanedustajaa oli tehnyt lakialoitteen, ja se luovutettiin tuonne eduskunnan toimistoon, ja se oli julkisuudessa. Eli kiitän teitä 122:ta kansanedustajaa siitä, että minä säästin toistasataa euroa rahaa, ja nyt olemme siinä tilanteessa, arvoisat edustajat, että toivon, että te säästätte myöskin muut kansalaiset näiltä vastaavilta prosesseilta, missä he ovat kiinni — myöskin edustaja Satonen ja niin edelleen.

Tämä pitkälle yksityisessä valvonnassa oleva, käytän termiä sakotuskäytäntö, pysäköintivirhemaksujen käytäntö, on johtanut siihen uskomattomaan tilanteeseen, että tästä on tullut rahastuksen väline. Kun näiden parkkifirmojen tulos perustuu siihen, että ne saavat mahdollisimman paljon sakotettua, niin olemme kansalaiset siinä tilanteessa, että me emme voi edellyttää kohtuusharkintaa. Sitä ei ole. Niin kuin tässä minunkin tapauksessani,

## Punkt i protokollet PR 8/2020 rd

vasta kun te 122 kansanedustajaa tulitte tähän julkisesti taakse, niin Metsäranta, tämä toimitusjohtaja, heltyi ja totesi, että tämä ratkaisu olikin virheellinen. Muut kansalaiset tähän eivät kyllä valitettavasti pysty. Siinä suhteessa tämä kohtuusharkinnan puute on tehnyt bisneksen tästä tavallaan julkisesta tehtävästä, jota on pysäköintivalvonta, ja tämä ajautuu siihen, että meillä on kohtuuton määrä, lukuisia tapauksia, joissa kansalaiset kokevat, että heitä ei kuunnella, heitä pelotellaan, heille luodaan tilanne, jossa mieluummin he selviytyvät siitä vaivasta pois niin, että he eivät ryhdy tätä kallista käräjäoikeusprosessia käymään läpi vaan suorittavat jo sitten ehkä kertyneetkin summat pois päästäkseen asiasta eteenpäin.

Tästä on tullut harvinaisen helppo bisneksen kohde, johon myöskin nimenomaan ulkomaalaiset toimijat ovat investoineet. Nyt näistä parkkiyhtiöistä enemmistö on ulkomaisten pääomasijoittajien omistuksessa. Se on niin hyvätuottoista... [Aki Lindénin välihuuto] — Aivan niin kuin hoivabisneksessä, aivan niin kuin lastensuojelussa, aivan niin kuin näissä monissa muissakin, jotka kunta, julkinen valta, takaa. Ne ovat halpaa, helppoa bisnestä, ja siihen on helppo sijoittaa ulkomaisten pääomasijoittajien. Tämä asia on aivan samassa kulmassa, ja siinä suhteessa olemme hankalassa tilanteessa.

Tämä lakialoite lähtee siitä ajatuksesta, että pysäköinninvalvonnan pitää olla julkista tehtävää. Tämä lakialoite ei lähde siitä, että yksityisiä toimijoita tällä alalla ei saisi toimia, mutta jos ne toimivat, ne toimivat silloin kuntien tai julkisen viranomaisen alaisena niin, että firman tulos ei ole riippuvainen siitä, kuinka paljon he rankaisevat ihmisiä, kuinka paljon ihmisiä tässä lypsetään. Tämä on se ajattelutavan ydin.

Tässä lakialoitteessa on esitetty yksi malli, kuinka tästä asiasta päästäisiin eroon, mutta toivon, että lakivaliokunta voi vapaalla otteella katsoa, mikä on se luontevin tapa siihen, että nämä valituskäytännöt voisivat olla paremmin hoidettavissa, eli että siinä olisi tällainen normaalin hallintovalituksen tie eikä käräjäoikeus, että se kohtuusharkinta tähän tulisi mukaan ja että pelisäännöt olisivat selkeät läpi Suomen. Nythän meillä on se tilanne, että monissa tapauksissa eri puolilla Suomea lakia pysäköinnin valvonnasta tulkitaan eri tavoilla. Minulla on Autoliitosta lukuisia esimerkkejä tästä asiasta.

Voin sanoa, että sen jälkeen kun tämä asia on tullut esille, minulla on valtaisa määrä, pino kirjeitä, mitkä ovat kansalaisilta tulleet. Tämä todella kuohuttaa ihmisiä. He kokevat tässä, että se, mikä ei ole oikeudenmukaista ja kohtuullista, ei voi olla lakikaan. Nyt meillä on olemassa lainsäädäntö, jota ei koeta oikeudenmukaiseksi ja kohtuulliseksi, ja toivon, että lakivaliokunta tämän ottaa nyt käsittelyyn. Nähtiin aikamoinen vaiva 122 kansanedustajan allekirjoituksen saamiseksi, kahdesta syystä: ensinnäkin, huh huh, minä vapauduin tuosta parkkimaksusta, ja toiseksi, tietenkin, toivottavasti kaikki suomalaiset vapautuvat tällantapaisesta bisneksestä.

**16.01 Joonas Könttä kesk:** Arvoisa herra puhemies! Tämä edustaja Kiljusen tarina on todella opettavainen, ja siitä huomaa, että uhkailu ja kiristys ovat käytettyjä keinoja yksityisillä pysäköintifirmoilla. Täytyy myöntää, että allekirjoitin kyllä tämän lakialoitteen siitä toisesta syystä, en tiennyt teidän henkilökohtaisista vaikeuksistanne kyseisen yhtiön kanssa.

Tämä lakialoite pysäköinninvalvonnasta annetun lain muuttamisesta on monin tavoin ansiokas, ja se puuttuu tosiasialliseen ongelmaan, aivan kuten edustaja Kiljunen tuolla väkevästi todisti. Tämänhetkinen tilanne yksityisen pysäköinninvalvonnan suhteen on monin osin kuin villi länsi. Puutteelliset tai tulkinnanvaraiset kyltit ovat johtaneet useisiin ongelmiin. Esimerkiksi invapysäköintiluvilla pysäköitäessä on kohdattu monia epäkohtia

## Punkt i protokollet PR 8/2020 rd

myös omassa maakunnassani Keski-Suomessa. Annetusta laskusta valittaminen on tehty monimutkaiseksi ja vaikeaksi. Kansalaisten oikeusturva on epäselvässä tilassa. Yhteiset pelisäännöt puuttuvat, ja oikeus ja kohtuus ei toteudu.

Osa kansalaisista maksaa sakkoja tai näitä laskuja, vaikka ei pitäisi. Langetettu virhemaksu maksetaan, koska sillä tavoin asiasta pääsee helpoiten eroon. Toisaalta osa jättää maksamatta, vaikka pitäisi. Langetettua virhemaksua pakoillessa saattaa lopulta käydäkin niin, ettei laskua tarvitsekaan lopulta maksaa. Oikeudenmukaisuuden periaate ja kohtuullisuusharkinta, aivan kuten edustaja Kiljunen totesi, eivät toteudu pysäköintivirhemaksuja määrättäessä. Ei pysäköintivalvonnan näin kuuluisi mennä Suomessa.

Arvoisa herra puhemies! Perustuslakivaliokunta on katsonut, että hallinnollisen seuraamuksen määräämiseen sisältyy perustuslain 124 §:ssä tarkoitettua merkittävää julkisen vallan käyttöä. Toisaalta taas korkein oikeus kuitenkin linjasi ennakkopäätöksessä, että kysymys ei ole viranomaisvallan käyttämisestä vaan sopimuksesta, jonka myötä yksityisten pysäköintivalvontayhtiöiden antamat parkkisakot olisivatkin päteviä. Tämä tilanne osoittaa, että kokonaisuus on erittäin epäselvä.

Arvoisa puhemies! Suomessa olisi tilaa ja tarvetta myös yksityiseen valvontaan, aivan kuten täällä puhuttiin aiemmin, esimerkiksi kunnallisen toimijan alaisuudessa ja siten, että ansaintalogiikka ei perustu siihen, kuinka paljon näitä laskuja annetaan. Mutta nyt nämä yksityiset pysäköintivalvontayhtiöt ovat itse aiheuttaneet tämän tilanteen, jossa alan tiukemmasta sääntelystä keskustellaan tänään täällä eduskunnassa ja toivottavasti myös jatkossakin.

Rahastaminen ja ahneus eivät sovi merkittävän julkisen vallankäytön piiriin. Me tarvitsemme pysäköinninvalvontaan selkeämmän kokonaiskuvan, jossa oikeudenmukaisuus ja kohtuullisuusharkinta toteutuvat. Me tarvitsemme tälle toimialalle parempaa sääntelyä ja läpinäkyvyyttä. Ja, arvoisa herra puhemies, me tarvitsemme oikeutta ja kohtuutta myös pysäköinninvalvonnassa.

**16.04 Jari Myllykoski vas:** Arvoisa herra puhemies! Tarina oli oikeinkin hyvä ja valaiseva. Edustaja Kiljunen tehdessään tämän lakialoitteen olisi voinut ehkä vielä kertoa enemmän jo siinä lakialoitetta tehdessään ja siihen nimiä kerätessään tuota tarinaa, se avaisi ehkä vielä enemmän meille kaikille. [Välihuutoja] — No, onneksi nyt tässä kohtaa voi sanoa, että olin altis allekirjoittamaan tuon, mutta en halua nyt sen enempää sanoa.

Mutta mielestäni tässä on yksi asia, mikä jostain syystä on vielä jäänyt kertomatta, se, mitä on se pysäköintivirhemaksuista valittaminen yleensäkin. Kun meillä käräjäoikeuteen viemiselle laitettiin hinnaksi 250 euroa, niin silloin pysäköintivirhemaksuista valittaminen, epäoikeudenmukaisten ja virheellisesti määrättyjen maksujen vieminen käräjäoikeuteen romahti totaalisesti.

On melko lailla riskaabelia lähteä seitsemänkymppin tai viidenkymppin virhemaksusta valittamaan, kun joudut laittamaan kaksisataaviisikymppiä tiskiini. Ehkä meidän tässä vaiheessa pitäisi huomioida, että nyt meidän pitää käyttää, kuten edustaja Kiljunen on tehnyt, sitä korttia, että myöskin se riski on siellä toisella puolella, joka perii sitä saatavaa, ellei se saa sitä perintätoimiston kautta kasvatettua niin paljon, että se bisnes kannattaa monien perimisten kautta, jollei henkilö kiistä sitä heti ja halua käräjäoikeuden päästöstä, jolloin sitä ei varmasti velkoja vie käräjäoikeuteen, kun se maksaa kaksisataaviisikymppiä myös hänelle.

## Punkt i protokollet PR 8/2020 rd

Meidän pitää myös järjestelmää kehittää niin, että jokainen saa oikeutensa, mutta hienon kyllä kyseenalaistan sitä, että jos meillä ihminen, joka kokee vääryyden — on selvästi osoitettavissa, että hän on saanut rangaistuksen virheellisesti — kollega Huru pärjasi paremmin, ettei tarvinnut viedä käräjäoikeuteen — joutuu maksamaan todistaakseen sen, että on selkeä virhe, että olisi syyllistynyt rikkeeseen, 250 euroa, niin tässä kohtaa meillä oikeusjärjestelmässä on jotakin mätää. Mutta toivon, että tämä esitys etenee valiokunnassa.

**16.07 Esko Kiviranta kesk:** Arvoisa puhemies! Joudun tässä toteamaan, että minulla ei ole yksityisen pysäköinninvalvonnan kanssa sen tyyppisiä kokemuksia kuin edustaja Kiljusella ja edustaja Kiljusen mukaan edustaja Satosellakin on ollut, mutta olen silti allekirjoittanut tämän lakialoitteen ihan periaatteellisista syistä.

Yksityisen pysäköinninvalvonnan salliminen korkeimman oikeuden päätöksellä on johtanut autoilijoiden kannalta kohtuuttomaan tilanteeseen, joka koettelee kansan oikeustajua. Olisi hyvä, jos oikeus pysäköinninvalvontaan olisi kaikissa tilanteissa ainoastaan viranomaisilla eikä yksityisillä yrityksillä, niin suuri yksityisen yritystoiminnan kannattaja kuin olenkin. Mielestäni pysäköinninvalvonta on tyypillistä viranomaistoimintaa. Kannatan tätä lakialoitetta, koska yksityinen pysäköinninvalvonta voi aiheuttaa runsaasti ongelmia ja johtaa siihen, että järjestelmää ei todellakaan koeta oikeudenmukaiseksi. Yksityisen pysäköinninvalvonnan ansaintalogiikka on monissa tapauksissa se, että pysäköintivirhemaksuja kirjoitetaan mahdollisimman paljon kohtuullisuudesta välittämättä. [Kimmo Kiljunen: Juuri näin!]

**16.08 Jani Mäkelä ps:** Arvoisa puhemies! Tämä lakialoite on periaatteellisesti kannatettava, ja tarve tälle kumpuaa näistä tässäkin keskustelussa esille tulleista yksityisen pysäköinninvalvonnan väärinkäytöksistä. Niihin ei ole puututtu riittävästi, ja se on saanut ihmisten mitan täyttymään. Sopimusoikeutta on venytetty korkeimman oikeuden päätöksellä kansalaisten mielestä tässä liian pitkälle. Se ei ole kohtuullista, koska sopimuksen solmijat eivät tässä ole tasa-arvoisia. Yksityisellä kansalaisella on tässä uhkana suuret perimiskustannukset ja jopa luottotietojen menetys.

On mahdollista, että tämän aloitteen keskusteluun tulemisen jälkeen esitetyt näkökohdat lakiesityksen liiallisesta jyrkkyydestä olisivat jossain määrin perusteltuja ja tekstin toteuttaminen sellaisenaan voisi johtaa kohtuuttomuuteen toiselta puolen — eihän voi olla niinkään, että yksityisalueelle voisi pysäköidä miten tahansa — mutta näen kuitenkin, että tämä ongelma, johon tässä yritetään puuttua, on olemassa. Se, että yli sata kansanedustajaa on aloitteen allekirjoittanut, osaltaan sen todistaa. Johtipa aloite sellaisenaan lainmuutokseen tai ei, joka tapauksessa viesti valiokunnalle, joka tätä aloitetta käsittelee, ja hallitukselle on selvä: yksityistä pysäköinninvalvontaa täytyy säädellä nykyistä tarkemmin ja kansalaisten oikeusturva paremmin huomioiden.

**16.09 Pia Kauma kok:** Arvoisa puhemies! Edustaja Kiljunen totesi tuossa aiemmin puheessaan, että se, mikä ei ole oikeudenmukaista ja kohtuullista, ei voi olla lakikaan, ja olen siitä aivan samaa mieltä. Olen itsekin käynyt eräänlaista taistelua myöskin näiden yksityisten pysäköinninvalvojien laskuttamisesta ja siitä, millä tavalla siihen voi puuttua jälkikäteen. Sehän on todella hankalaa yrittää saada siihen mitään muutoksia. Tosin ehkä kohtuuden nimissä voi todeta, että ei se keskustelu julkisenkaan pysäköinninvalvojan kanssa aina kovin helppoa ole ollut, jos jotakin muutoksia on siihen halunnut saada aikaan.

## Punkt i protokollet PR 8/2020 rd

Itse en kuitenkaan allekirjoittanut tätä lakialoitetta. Mietin sitä, että onko kyseessä kuitenkin ehkä liian raju toimenpide, jos kokonaan kielletään yksityisen pysäköinninvalvonnan toiminta. Tietyllä tavalla kohtuullistaminen on se, mitä tässä haetaan, ja toivon, että sitten kun lakivaliokunta ottaa tämän asian käsittelyyn, niin pohditaan sitä, millä tavalla voitaisiin lainsäädännössä määritellä, mitä on kohtuullistaminen ja kohtuullinen pysäköinninvalvonnan maksu ylipäättään ja minkälaisia kustannuksia siitä voi ihmiselle tulla, että hän lähtee hakemaan omaa oikeuttaan.

Toinen kysymys, mitä pohdin myöskin, kun en allekirjoittanut tätä, oli perustuslain 124 §, jonka mukaan julkinen hallintotehtävä voidaan antaa viranomaiskoneiston ulkopuolelle, jos se on tarpeen tehtävän tarkoituksenmukaiseksi hoitamiseksi. Itse mietin sitä, että jos tällainen lakiesitys nyt menee läpi, niin mitä seurannaisvaikutuksia sillä sitten on muille viranomaistehtäville, jotka on luovutettu yksityiselle toimijalle. En halua, että tästä tulee ennakkotapaus.

Olen todella harmissani siitä, että pysäköinninvalvontayritykset toimivat tällä tavalla, ja toivon, että he ottavat nyt onkeensa tämän keskustelun ja tajuavat sen, että mikäli tämä lakiesitys nyt tällä kertaa ei mene läpi, on täysin mahdollista, että se tulevaisuudessa menee. Heidän tulisi nyt ymmärtää se, että he ovat ikään kuin koeajalla tässä nyt. On täysin tarpeen, että tätä asiaa tarkastellaan jonkin ajan kuluttua uudestaan ja katsotaan, mihin muutoksiin pysäköinninvalvontayritykset ovat menneet toiminnassaan.

**16.12 Aki Lindén sd:** Arvoisa puhemies! Kiitokset edustajakollega Kimmo Kiljuselle paitsi erinomaisesta tapauselostuksesta, myös siitä aktiivisuudesta, jota hän osoitti kerätessään meiltä täällä allekirjoituksia tähän tärkeään lakialoitteeseen. Olen yksi allekirjoittajista.

Ihan lyhyesti haluan tähän keskusteluun osallistua vain sillä, että kuunnellessani hänen puheenvuoroa, huomasin moniakin analogioita muille toimialoille, mutta en lähde laajentamaan keskustelua niihin. On alueita, asioita täällä julkisessa vallassa ja palvelutuotannossa, jossa häikäilemätön yksityinen voitontavoittelu, mahdollisimman suuret tuottotavoitteet ja esimerkiksi kansainvälisten pääomasijoittajien aktiivinen osallistuminen tuottavat sellaista, josta tämä Kimmo Kiljusen kuvaama esimerkki äsken kertoi. Minusta olisi erinomaista, että tämä lakialoite johtaisi myös käytännössä lainsäädännön muutokseen.

**16.13 Kimmo Kiljunen sd:** Arvoisa puhemies! En todellakaan vielä kiittele, koska se kansanedustaja, joka oli sadas allekirjoittaja, ei ole vielä puhunut, ja odotan hänen puheenvuoroaan. Taisi olla tässä hetki sitten äänessä, kuulitte ehkä hänen äänensäkin.

Arvoisa puhemies! Vielä uudemman kerran muutama huomio: Edustaja Lindénille se seikka, että näin todella sen vaivan yli sadan kansanedustajan allekirjoituksesta sen vuoksi, että tässä talossa on se kutyymi, käytäntö, että jos sinulla on alle sata allekirjoitusta, nämä lakialoitteet tahtovat unohtua sinne valiokunnan lakialoittepinon pohjimmaisiksi. Kutyymi on myöskin se — ja toivon, että puhemiesneuvosto nyt seuraisi jossain määrin sitä — että ainakin, kun se sata allekirjoitusta saadaan, nämä käsiteltäisiin, ajatuksena on ollut, rinnasteisesti hallituksen esityksiin nähden ja että ne otetaan yhtä vakavasti käsittelyyn kuin hallituksen esitykset, vähän niin kuin kansalaisaloitteetkin täällä käsitellään. Eli sen takia tämä vaiva nähtiin, että asia todellakin otettaisiin käsittelyyn, ja toivon — täällä ei valitettavasti lakivaliokunnan puheenjohtaja ole nyt paikalla — että he lakivaliokunnassa sillä lailla priorisoisivat. Ymmärrän hallituksen esitysten tärkeysjärjestyksen, mutta toivon,

## Punkt i protokollet PR 8/2020 rd

että tämä olisi yksi niistä, jotka ovat esillä, koska tässä nyt sekä on kansanedustuslaitoksen tahtotila selkeä — vahva enemmistö on sitä mieltä, että jotain pitäisi tehdä, jos se ei ole suoraan senkaltainen sisältö kuin lakialoitteessa esitetään, niin jotain pitäisi tehdä — että kansan selkeä enemmistö varmasti kokee oikeusturvassaan puutteita, niin paljon tässä on katkeroituneita viestejä tullut.

Sanoisin melkein psykologisena analyysinä sen, että on harvoja ammatteja, joita en haluaisi harjoittaa. Täällä on puhuttu hoitajista, hoitajamitoituksista ja heidän palkkatasoistaan ja ongelmistaan. Se, millä minä olen lohduttanut näitä hoitajia, on ollut se, että teillä on palkat huonot ja paineet ovat kovat, mutta ainakin kun te lähdette työpaikaltanne kotiin, teillä on semmoinen tunne, että te olette tehneet tänään hyvää. Te olette antaneet joillekin ihmisille jotakin. Se ei ehkä ole täydellistä, teillä on puutteita ollut, ette onnistuneet täysin, mutta te olette tehneet hyvää. En ole ihan varma tästä kansanedustajan ammatista, että kun me palaamme kotiin tänään, niin onko tunne, että tuli tehtyä hyvää. Mutta pysäköinninvalvoja on takuulla sellaisessa tilanteessa, epämiellyttävässä ammatissa, että kirjoittaessaan sakkolapun, vaikka sen itselleen perustelee, että tässä rikotaan nyt tieliikennelakia, tässä on ongelma siinä ja siinä kohdassa, tämä on oikeutettu tämä rangaistus, hän tietää, että kun se vastaanottaja hetken kuluttua tulee siihen paikalle, siinä on negatiivisuutta ilmapii-rissä ja paljon, ja joskus se on todella turhautunutta negatiivisuutta.

Arvoisa puhemies! Tiedetään tapauksia myöskin, että on syntynyt ihan aggressiivisia-kin asetelmia, joissa semmoinen kansalaisvihakäyttäytyminen tulee hallitsemattomaksi, jolloin se on jopa hieman uhkaavaakin pysäköinninvalvojien kannalta. Tässä suhteessa tämä ammatti ei ole palkitseva. Meillä on muitakin tällaisia ammatteja, jotka ovat hankalia, mutta tässä nyt erityisesti on tämä hankaluus. Ja kun se menee vielä niin pitkälle, tähän julkisen vallan käyttöön, miksi minä katson pysäköinninvalvonnan, niin kun se on julkisen vallan käyttöä ja kun siinä tulee sitten tämä kohtuusharkinnan puuttumattomuus, kun se muuttuukin bisnekseksi, niin siinä on vielä suurempi se oikeudettomuuden tunne, aggressiivisuuden tunne ihmisillä: te ryöstätte minulta nyt aivan kohtuuttomasti rahaa tilanteessa, jossa on minuutin myöhästyminen tai joku on mennyt lataamaan puhelinta saadakseen maksaa sen pysäköintimaksun ja tulee takaisin, siinä on kaksi minuuttia mennyt ja hänellä oli sakko siinä heti valmiina, vaikka hänellä ei ollut käteisrahaa ja kortti ei käynyt ja hänen piti puhelimen kautta se tehdä, akku oli mennyt tyhjäksi ja hän aidosti seurasi sen tilanteen. Ei, ei ja ei. Näitä kurjia esimerkkejä on vaikka kuinka paljon.

Yksi iso ongelmahan tässä pysäköintivalvonnassa on myöskin se, että tämä lainsäädäntö ei ole tarkka. Autoliitto on tehnyt kartoituksen esimerkiksi kuntien käytänteistä, miten pysäköintivalvontaa tehdään. Sama säädös, ihan samat määräykset, vaikkapa niin, että pysäköintimaksu suoritetaan, neljän tunnin pysäköinti, 8:sta 16:een: miten menetellään, kun autoilija on vienyt kello 15 autonsa siihen ja auto on seuraavana päivänä siellä vielä? Miten se lasketaan? Onko se kello 15—16 yksi tunti, ja sitten täytyy ottaa se auto pois sieltä 11:een mennessä vai 12:een mennessä, vai mikä se käytäntö on. Ja kuntien välillä nämä vaihtelevat — kuntien välillä nämä vaihtelevat. Samoin pysäköintivalvoilla saattaa eri alueilla olla hyvin erilaisia ohjeistuksia siitä, niin kuin tällä alueella, Kallion virastotalossa, jossa minä olin. Olisi pitänyt mennä lukemaan se, että tämä maksumuistutus pitää lait-  
taa kojelaudalle. Se lukee siellä pitkässä tekstissä, joka on valtava muistio, joka pitäisi lukea. Siellä on yksi kohta, että joo, pankaa kojelaudalle se. Kiljunen jätti sen lukematta, oli kiire kokoukseen, ja virhemaksu oli selvä. Ja ne vaihtelevat pysäköintialueittain. Tässä pi-

## Punkt i protokollet PR 8/2020 rd

täisi vähintään päästä siihen, että nämä käytänteet ovat yhdenmukaisia ja tulkinnat ovat samankaltaisia kaikissa tilanteissa. Se ainakin parantaisi oikeusturvan tunnetta, mitä tässä on.

Samoin liikennemerkkit näissä asioissa ovat monasti niin epäselviä ja hankalasti tulkittavissa, että ei tiedetä vaikka matkailuautosta, onko se henkilöauto vai onko se pakettiauto, saako sen laittaa siihen. On välillä virhemaksu ja välillä ei, kun niitä tulkintoja haetaan. Tämä on semmoinen valtava suo, joka on epäselvä, ja kuitenkin nämä sanktiot, vaikka ne ovat pieniä noin suhteellisesti ottaen, ovat suuria sillä hetkellä, kun ne tulevat. Se on miellyttävä ilta-ateria vaikka vaimon kanssa hyvässä ravintolassa, jonka sen maksun myötä menettää, ja normaalikansalaiselle 60—80 euroa on iso raha. Tässä suhteessa se tuntuisi tarkoituksenmukaiselta, että tähän asiaan selkeästi nyt tartuttaisiin ja luotaisiin pelisäännöt sellaisiksi, että ne olisivat yhdenmukaisia, selkeitä ja ymmärrettäviä. Sitä kautta myöskin se parantaisi pysäköinninvalvojen asemaa ja tehtävän mielekkyyttä.

**16.19 Pasi Kivisaari kesk:** Arvoisa herra puhemies! Täytyy kiittää edustaja Kiljusta värikkäistä ja hyvin informatiivisista puheenvuoroista.

Itse, kun en kaikkia yksityiskohtia tässä kohtaa tunne, niin en malta olla pohtimatta tai kenties kysymättä — saattaa olla, että edustaja Kiljunen on asian päällä täällä eniten — että mikäli tämä yksityinen toiminta häipyisi markkinoilta tai se tulisi, kuten ymmärsin edustaja Kiljusen puheista, vähän niin kuin julkisen palvelun alle, niin mikä vaikutus sillä olisi siis julkiselle sektorille eli kunnille. Siis lähinnä pohdin sitä, onko kunnilla tällaisia resursseja, siis henkilöstöresursseja, taloudellisia resursseja järjestelmämuutokseen, ja ylipäänsä tietysti tässä ääneen myöskin pohdin sitä, mitkä sen kustannusvaikutukset olisivat kuntien toimintaan. Mikäli tähän on jollakin edustajalla mahdollisuus vastata, niin kiittäisin siitä. Mutta, minun mielestä tässä kohtaa hyvin oleellinen kysymys on se, että me emme toisi lisärasitetta myöskään kuntien sekä taloudelliseen että henkilöstöresurssien toimintaan.

**16.21 Hanna Huttunen kesk:** Arvoisa puhemies! Kuten täällä edustaja Kivisaari totesi, niin tämä on erittäin monimutkainen asia. Ja kuten edustaja Kiviranta totesi, että hän on yksityisyrityksyyden kannattaja, mutta hän siitä huolimatta allekirjoitti tämän aloitteen, olen minä toiminut tässä samalla tavalla, eli olen yksi tämän aloitteen allekirjoittajista.

Kataisen hallitusohjelmassahan oli kaudella 11—15 silloin jo maininta, että yksityisestä pysäköinninvalvonnasta säädetään laki. Silloin tuo aloite ei edennyt.

Itse näenkin, että nyt tämän aloitteen tärkein tehtävä on herättää tästä keskustelua ja lähteä nimenomaan selkeyttämään nytten näitä käytänteitä, kuten täällä on todettu monta kertaa. Eli jos katsotaan, kun mennään jonnekin parkkialueelle ja siellä on pitkä jono ihmisiä lukemassa sitä mittariautomaattia, missä on monta eri pysäköintifirman tarraa ja on puhelinnumeroita ja on kännykkänaputteluohjeita ja on kuittia ja seteliautomaattia ja vaikka mitä, niin onhan tämä erittäin sekava käytäntö.

Itse istun täällä salissa, paitsi kuuntelemassa mielenkiinnolla tätä keskustelua, niin olen myös lakivaliokunnan jäsenenä, ja olen sitten käsittelemässä tätä asiaa siellä valiokunnassa. Kyllä varmasti selkeyttämisen tarvetta tälle asialle on. Toivonkin nyt, että käydään perusteellinen keskustelu asiasta ja, kuten kollega äsken totesi, otetaan huomioon kaikki nämä eri näkökohdat, että mikä on se järkevä tapa edetä. Näin ymmärsin myös aloitteen tekijältäkin, että tarve on myös tälle keskustelulle ja hakemiselle, kuinka saadaan ne hyvät käytänteet sitten otettua käyttöön tulevaisuudessa.

## Punkt i protokollet PR 8/2020 rd

**16.22 Timo Heinonen kok:** Arvoisa herra puhemies! Kiitos edustaja Kiljuselle lakialoitteesta ja itse asiassa kaikille kollegoille hyvästä keskustelusta. Tässä on tullut mielestäni erinomaisen hyviä näkökantoja esille, ja monissa puheenvuoroissa on tullut esille se, että tämä yksityinen parkkivalvonta vaatii kyllä, jos ei täydellistä kieltämistä, niin vähintäänkin valvonnan tiukempaa säätelemistä ja myös valvontaa toiminnalle nykyistä paremmin. Nämä epäkohdat, joita on tänään tuotu esille ja joita meistä varmasti jokainen on vuosien varrella saanut, antavat tähän aihetta. Niin kuin edellinenkin puhuja esille toi, aihe ei ole aivan uusi, ja oma laki tätä säätelemään varmasti tarvitaan.

Yksi sellainen kysymys, mitä jäin itse pohtimaan — olen tämän lakialoitteen tuo sadas allekirjoittaja — on, että ongelmaksi saattaisi muodostua se, pystyisivätkö esimerkiksi maaseutukunnat taikka pienemmät kaupungit hoitamaan tätä omana työnä, viranomaistyytinä, järkevällä tavalla. Silloin ehkä voisi ratkaisu löytyä tiukemmin säännelystä ja paremmin valvotusta yksityisestä pysäköinninvalvonnasta. Meillä tällä hetkellä itse asiassa tilanne on tällainen: kerran kysyin maaseutukunnassa poliisilta, kun autoja oli väärin pysäköity, että minkä takia te ette näihin puutu, niin he totesivat, että he eivät parkkisakkoja voi kirjoittaa, jos kunta ei ole tehnyt päätöstä parkkivalvonnasta. Eli he eivät puuttuneet parkkikieltoihin kadunvarressa, vaan kävivät vain huomauttamassa, että tähän ei saisi pysäköidä. Tämä tietysti on toinen minun mielestäni ihmeellinen kysymys, että maaseutumaisissa kunnissa ei parkkivalvontaa muka silloin lainkaan hoidettaisi ja puututtaisi esimerkiksi pelastusteilteille tai muille kielletyille paikoille autoa pysäköineisiin.

Arvoisa puhemies! Itse toivon, että tämä asia nyt otetaan äärimmäisen vakavasti. Tässä on reilusti yli sata kansanedustajaa tämän allekirjoittanut. Se kertoo siitä, että me tarvitsemme lainsäädännön selkeyttämistä, terävöittämistä, parantamista, myös parempaa valvontaa. Onko lopputulema se, että yksityinen parkkivalvonta kokonaan kielletään? Itse olen tähän vielä jonkin verran avoin, vaikka lakialoitteen allekirjoitin. Oma allekirjoitukseni ennen muuta alleviivasi sitä, että näihin epäkohtiin ja osittain jopa törkeyksiin pitää pystyä puuttumaan.

**16.25 Marko Kilpi kok:** Arvoisa puhemies! 122 kansanedustajan allekirjoitusta kertovat omaa tarinaansa käsiteltävästä aiheesta. Pysäköinninvalvonnassa on runsaasti kirjavuutta, ja kansalaisen näkökulmasta seuraamus pysäköintivirheestä liian usein ymmärretään sakkorangaistukseksi, jota se ei ole, vaan puhutaan pysäköintivirhemaksusta, täysin eri asiasta.

Olen tehnyt parikymmentä vuotta töitä lainvalvojana, ja siinä toimessa poliisilla on harkintavaltaa. Kun kansalainen syyllistyy rikkeeseen, niin poliisin on otettava huomioon olosuhteet ja tilanteeseen vaikuttavat tekijät kokonaisvaltaisesti ja sovellettava monen muun periaatteen lisäksi myös kohtuullisuusperiaatetta. Näillä perusteilla poliisilla on oikeus ja mahdollisuus jättää seuraamus, joka hyvin usein on sakko, antamatta, mikäli teko on olosuhteet huomioon ottaen vähäinen. Tätä ei pysäköinninvalvonnassa ikävä kyllä juurikaan tapahdu, ja kansalaisille tämä aiheuttaa runsaasti tyytymättömyyttä ja useasti koetaan epäoikeudenmukaisuutta kohtelun myötä.

Voin kokemuksesta kertoa, että kun kansalainen ymmärtää virheensä, hän hyväksyy myös seuraukset. Liian usein tilanne on kuitenkin toinen, eikä se ole kenenkään etu. Annetaan sakko sille, jolle sakko kuuluu, se on poliisin vanha viisaus, ja sitä noudattamalla pärjää kyllä pitkälle. Ja sitä voi hyvinkin soveltaa myös tähän kohtaan: annetaan pysäköintivirhemaksu sille, jolle pysäköintivirhemaksu kuuluu.

## Punkt i protokollet PR 8/2020 rd

**16.27 Kimmo Kiljunen sd:** Arvoisa puhemies! Muutama kommentti näihin esitettyihin huomioihin. Ensinnäkin tämä edustaja Kilven puheenvuoro, joka tässä viimeiseksi oli, oli juuri sen asian ytimessä, mikä minullakin tätä lakialoitetta tehtäessä oli. Eli silloin kun julkista valtaa käytetään, julkisen vallan käyttäjällä, kuten poliisilla, on tässä suhteessa harkintavaltaa, ja hän pohtii sitä kohtuullisuutta ottaen tilanteen huomioon. Silloin, kun tämäntapainen julkisen vallan käyttö kuten pysäköintivirhemaksu on yksityisissä käsissä ja tämän yksityisen firman tuotto riippuu siitä sakon määrästä suoraan, harkintavalta vinoutuu. Silloin se kohtuusharkinta puuttuu, niin kuin tässä minun tapauksessani. Vasta sen jälkeen, kun tämä prosessi tuli tällaiseksi, minä sain siltä toimitusjohtajalta kirjeen, että tämä olikin virheellinen ja se peruutettiin. Normaalisti, ainakin niin kansa ilmoittaa, ei ole mitään mahdollisuuksia muuttaa niitä käytännössä, on vain tämä oikeudellinen prosessi sitten viime kädessä.

Eli se kohtuusharkinnan puute on tässä se kaikkein ydin, ja sen takia minä lähtisin liikkeelle juuri siitä, että tämän täytyisi olla julkista vallan käyttöä, se tunnustetaan, ja vaikka yksityiset sitä tekisivätkin — kunta tai joku muu voisi antaa sen tehtäväksi — niin lähtökohtaisesti silloin ne periaatteet olisivat niin kuin julkisella vallankäytöllä on ja sen yksityisen firman tulos ei riippuisi siitä, kuinka paljon sakotetaan vaan siitä, että pysäköintivalvonta toimii, ja sitä seurataan. Se on se tärkeä huomio siinä.

Tässä edustaja Kivisaari kysyi sitä, että mitä se maksaa, mikä on nyt tilanne, osaanko näitä arvioida. Minulla ei ole mitään muuta tietoa tästä asiasta, kuin että Autoliiton kanssa kävin tätä keskustelua. Minulla on Vantaan kaupungilta se tieto, että kun Vantaan kaupungilla on pysäköintivalvontaa nyt tehostettu, niin se on Vantaan budjetissa selkeästi erittäin tuottava ala. Eli se, minkä Vantaan kaupunki sijoittaa pysäköintivalvontaan voimavaroja, se tulee takaisin. Sen verran tässä autoilijat syyllistyvät näihin virheisiin, eli se on itse asiassa tuottava ala. Eipähän se sen vuoksi myöskään näille yksityisille firmoille voisi olla niin kannattavaa, ellei siellä olisi selkeät tuotto-odotukset. Että tämä on se ainoa arvio. Voi olla, että sitten maaseutualueilla, joissa on vähemmän populaatiota, niin ongelmana saattaa sitten olla tämä kustannusrasite kunnillekin. En osaa sitä arvioida, mutta se täytyy sitten katsoa. Kyllä minä luulen, että meillä on kaikilla yhteisymmärrys tässä, me emme välttämättä halua yksityistä yritystoimintaa tästä häivyttää pois, mutta se, että se nähdään julkiseksi vallankäytöksi, niin se on tässä se avainasia.

Edustaja Huttunen kysyi myöskin näistä sekavista käytänteistä. Minä haluan sanoa siihen seikkaan ihan lisähuomion. Eihän tämä tilanne ole yhdenvertainen, että meillä on valtava taulukko erilaisia ohjeistuksia niillä parkkialueilla. Meillä on ulkomaisilla rekisterikilvillä olevia autoja tai jopa ulkomaalaisia ihmisiä, jotka eivät saa tuon taivaallisen selkoa siitä, mitä siellä lukee, mitä tässä edellytetään. Ei ole minkäänlaisia toiveitakaan, että he menettelisivät oikein. Minä en muuten tiedä sitä, että kun ulkomaalaisilla rekkareilla oleville autoille annetaan sakkoja, seurataanko niitä. Meillä on pääkaupunkiseudulla runsaasti esimerkiksi virolaisia autoja, meillä on paljon venäläisiä autoja täällä, ja niin edelleen, jotka tulee, ihan luontevalla tavalla on kanssakäymistä — niin miten tässä kohdellaan niitä? Tässä myöskin yksityiset kansalaiset kokevat, että yhdenvertaisuudesta on pulaa.

**16.30 Petri Honkonen kesk:** Arvoisa herra puhemies! Kiiruhdin tänne saliin vielä ihan viime hetkellä kannattaakseni tätä edustaja Kiljunen erinomaista ja monien kansalaisten mielestä myöskin hyvin tärkeää lakialoitetta. Tässä on ilmeisesti on käyty jo monipuolinen keskustelu aloitteen sisällöstä ja tästä itse ongelmasta eli yksityisen pysäköinninval-

## Punkt i protokollet PR 8/2020 rd

vontabisneksen karkaamisesta. Olennaistahan tässä on juuri tämä, että julkisen vallankäytön suhde yksityiseen vallankäyttöön on ongelmallinen, ja meidän yhteiskunnassamme monella saralla käydään tätä samaa keskustelua, mikä nyt liittyy tähän sakottamiseen, pysäköintivirhemaksun määrittämiseen, ja mielestäni on aivan selvää, että kun tällaista julkista valtaa käytetään, niin sen on oltava julkisissa käsissä.

Oma huolenaiheeni liittyy maaseudun kohtaloon. On aivan selvää tietysti, että isossa osassa Suomen kuntia maaseudulla ei pysäköinninvalvontaa käytännössä tehdä. Omalla kotipaikkakunnallani Saarijärvellä ulkopaikkakuntalaisen auton tunnistaa siitä, että siinä on pysäköintikiekko siinä ikkunalla, kun paikkakuntalaiset eivät sellaisia hienouksia juurikaan käytä, kun ei pysäköinninvalvontaa ole eikä tarvetta siihen ole, kun on kosolti pysäköintipaikkojakin käytettävissä. Mutta uskon, että kun tämä asia halutaan hoitaa, niin laki on mahdollista myös kirjoittaa sillä tavalla, että siinä huomioidaan kuntien väliset erot ja paikalliset olosuhteet. En usko, että siinä ongelmia sillä tavalla syntyisi.

Mutta lakialoite on mielestäni äärimmäisen kannatettava, ja monella tavalla nämä ristiriidat, mitä on syntynyt, pystyttäisiin tämänkaltaisella uudella sääntelyllä hoitamaan ja ratkaisemaan.

**16.32 Veijo Niemi ps:** Arvoisa puhemies! Itse poliisitaustaisena tiedän, kuinka vaikea aihe tämä edustaja Kiljusen tekemä aloite on. Olen sen kyllä itsekin allekirjoittanut, koska on varsin epäselvä tilanne, kuinka paljon esimerkiksi nämä yksityiset ParkkiPate-firmit kouluttavat näitä henkilöitä pysäköintivalvonnan tietämyksen osalta.

Poliisihan voi yleisellä alueella kirjoittaa pysäköintivirhemaksun. Kunnallinen pysäköintivalvoja voi yleisellä alueella kirjoittaa pysäköintimaksun. Esimerkiksi Tampereella jonkun verran myöskin kunnallinen pysäköintivalvonta on tehnyt yksityisille alueille sopimuksia, ja itse koen isona ongelmana esimerkiksi Tampereella tällaisen yksityisen — nimeä mainitsematta — parkkifirman pysäköintivalvonnan. Se on ihan ok, jos pysäköidään yksityisellä kerrostalon pihalla esimerkiksi sellaiselle väylälle, mikä on pelastustie, mutta sitten kun lähdetään menemään näille tolppapaikoille, ja jos sieltä joku tietynlainen lappu taikka muu puuttuu, niin siihen laitetaan suoraan tällainen pysäköintivirhemaksu, ja edustaja Kiljunen mainitsi, mikä työmaa on yrittää saada sitä sitten peruttua. Siinä mielessä, jos ei tätä nyt kokonaan haluta kieltää, niin se vaatii kyllä ehdottomasti asiallisen kouluttamisen ja tietämyksen lisäämisen näille henkilöille, jotka pysäköintiä valvovat yksityisissä pysäköintifirmoissa.

**16.34 Kimmo Kiljunen sd:** Arvoisa puhemies! Edustaja Niemi nosti vielä tärkeän seikan esille: tällaisen kouluttamisen. Lisäisin siihen sen yhdenmukaiset säännöt niin, että se on myös helppo kouluttaa, että tiedetään, mitä edellytetään, että kaikilta edellytetään samantilaista tilannetajua. Otin tuossa omassa esimerkissä senkin ongelman esille näistä firmoista, että onhan se outoa, että kansalaisten kanssa kanssakäyvät nimimerkit, tehdään vahvoja reklamaatioita, vahvoja vaateita esitetään, ja me saamme ParkkiPatelta Susannen kirjeitä koko ajan. Rouva Susanne kirjoittaa, ja perintätoimistossa on Juha-Pekka, asiamies, joka kirjoittaa. Onhan tämä nyt outo tilanne, että me joudutaan Juha-Pekkojen ja Susannien kanssa käymään tällaista juridista keskustelua siitä, onko minulla oikeusturva tässä suojattu vai ei. Eli tämä nyt kuuluisi semmoisena minimikäytännönä tähän, että olisi luontevaa kanssakäymistä ihmisten välillä, instituutioiden välillä myöskin, eikä tämmöisten nimimerkkien takana.

## **Punkt i protokollet PR 8/2020 rd**

Puhemies! Halusin tässä käyttää ehkä viimeisen puheenvuoron — niin minä toivon, että se jää viimeiseksi, minä yritin sen tehdä — ja kiittää teitä kaikkia. Keskustelu on ollut tosi hyvä. Saimme yhteisymmärryksen tähän taakse. Toivon vakavasti sitä, että lakivaliokunta ottaa tämän käsittelyyn. Siinä on meillä kaikilla oikeudentunnossa nyt sitten kuitenkin sellaista happamuutta, että tämä asia täytyisi saada kuntoon ja eduskunta voisi tässä nyt näyttää sitä omaa tahtovaltaansa, että kansanedustajankin lakialoitteiden kautta voidaan positiivisia prosesseja viedä eteenpäin. Kiitos ennen kaikkea teille 122:lle, jotka sen allekirjoittivat ja myöskin niille, jotka eivät allekirjoittaneet, mutta ovat tuoneet kantansa tähän keskusteluun esille, koska me tarvitsemme nämä kaikki näkemykset taakse, että saadaan sellainen konsensus, jotta se tyydyttää sitten sekä meitä lainsäätäjiä että myöskin kansakuntaa kokonaisuudessaan.

Riksdagen avslutade debatten.

Riksdagen remitterade ärendet till lagutskottet.